

Дитина закочує істерики

Зовсім маленькі діти закочують істерики тому, що їм часто не вистачає слів, щоб виразити свої потреби. Незадоволеність від нерозуміння накопичується й виливається в сльозах і лементях. Дитина дошкільного віку, який регулярно закочує істерики, і який не страждає затримками язикового й розумового розвитку, можливо, перебуває в стресовому стані.

Причин цьому може бути безліч – занадто високі або занадто низькі вимоги дорослих, зневага до його потреб або жорстокі покарання, розбрат у родині, фізичне нездужання, пов'язане із сильними болями, надмірна розпещеність або нестача соціальних навичок.

Як запобігти проблемі?

Подумайте, як надати дітям досить можливостей для виходу почуттів і емоцій.

Емоційних зривів буде менше, якщо ви дасте дитині можливість діяти за власним планом і розумінню (з вашою підтримкою й доглядом), тобто не будете пригнічувати його ініціативу й самостійність.

Як упоратися із проблемою, якщо вона уже є?

Намагайтеся не обертати уваги на істерики, тільки стежите, щоб проблема залишилася в межах безпеки. Помніть, що ціль такої поведінки – добитися бажаного або «випустити пару». У кожному разі, якщо ви обертаєте на істерику увага (неважливо, позитивне або негативне), ви сприяєте тому, щоб такі речі відбувалися частіше.

Якщо своєю істерикою дитина приводить у замішання навколишніх, то швидко відведіть його убік подалі від «глядачів». Спокійно скажіть йому: «Буває так, що людей дуже сильно гнівається, і це нормально. Але зовсім НЕ нормально, коли ця людина починає заважати всім іншим. Коли ти відчуєш, що заспокоївся, можеш повернутися до нас (до дітей)».

Попросите, щоб разом з вами за дитиною поспостерігали більш досвідчені люди, – можливо, ви, самі того не відаючи, робите щось таке, що провокує дитину на істерики.

Обговорите можливі причини такої поведінки з іншими членами родини. Разом подумайте над тем, як розв'язати цю проблему.